USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **CENTRUM PREVENTIVNÍ MEDICÍNY s.r.o.**, IČ 26094606, se sídlem M. Chlajna 1493/25, České Budějovice, zast. Mgr. Radovanem Hrubým, advokátem, se sídlem Revoluční 1003/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. MZP/2017/510/529, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2018, č. j. 3 A 46/2018 - 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2018, č. j. 3 A 46/2018 - 46, které bylo podle potvrzení o dodání a doručení do datové schránky (dále jen „doručenka“) na č. l. 48 spisu Městského soudu v Praze doručeno stěžovatelce dne 20. 2. 2018. Stěžovatelka sice v kasační stížnosti uvedla, že napadené usnesení obdržela až dne 5. 3. 2018, uvedené tvrzení však nikterak nedoložila, přičemž podle § 50f odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[d]*oručenka je veřejnou listinou. Není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé.*“ Nejvyšší správní soud proto vycházel z výše uvedeného data doručení vykázaného na doručence Městského soudu v Praze. Kasační stížnost stěžovatelky byla podle záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu na č. l. 4 spisu Nejvyššího správního soudu dodána do datové schránky Nejvyššímu správnímu soudu, a tedy i doručena, dne 19. 3. 2018.

[2] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. „[k]*asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.* […] *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“

[3] Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že lhůta k podání kasační stížnosti stěžovatelce marně uplynula již dne 6. 3. 2018; stěžovatelka ji však, navzdory řádnému

poučení v napadeném usnesení, podala až dne 19. 3. 2018, tedy pozdě. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout; Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2018, č. j. 3 A 46/2018 - 46, odmítnout pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu